

Kiuruveden korkeudella puolikkaita on vähän soranajossa. - Lyhyttä matkaa ajettaessa se on kustannustehokas ja monipuolinen ratkaisu. Perävaunun voi vaihtaa lennosta, sanoo Arto Saharinen.

Kuljetus- ja maansiirtoalan yrittäjä Arto Saharinen tekee itse remontit ja tuo Virossa varaosia, autoja ja muuta kalustoa. Kokemukset ovat olleet hyviä.

kiuruvetinen

Vuonna 2004

Arto

Saharinen

re

kisteröi yrityksensä kaupparekisteriin. Nimeksi kirjattiin Tmi Arto Saharinen.

- Isä ja äiti laittoivat nimensä lainan takauspapereihin. Siitä se köyhyys sitten alkoi, Arto Saharinen kertoo.

Kun savolainen automies kertoo, siitä ei välttämättä ota selvää, mikä osuus nälästä on huumoria ja mikä totta.

Vaan se ainakin on totta, että yrityksen pääasialliseen toimenkuvaan kuuluvat maansiirtotyöt kahdella autolla, kaivutyöt, louhintatyöt sekä työkonella auraukset ja hiekoitustyöt.

Helmikuisena sunnuntaina pihassa huilaa kaivinkoneiden ja työkoneneiden lisäksi kolme Volvo FH:ta. Ruotsalaismerkkien lisäksi Saharisen tontilla vallitsee muutenkin kansainvälinen meininki. Yksi autoista on tuotu Tanskanmaalta, toinen Norjasta. Suomalaisten kuljettajien lisäksi palkkalistalla on kaksi virolaista kuljettajaa.

- Ensin tuli yksi virolainen, sitten tuli muitakin. Kuljettajieni lisäksi tienoolla asuu muitakin virolaisia, joten tulevien aikojen historiantutkijoilla on ihmettelemistä, miten täällä Savon perukoilla, pienessä syrjäkylässä on tällainen vironkielinen keskittymä, Saharinen nauraa.

Työntekijöistään Saharisella on pelkkää hyvää sanottavaa.

- Ovat tunnollisia, ahkeria ja osaavia miehiä.

POSITIIVISIA KOKEMUKSIA Vuosimallia 2007 olevan lavetinvetäjän Saharinen toi Tanskasta. - Tuon hintaluokan autoissa hintaero oli muutama vuosi sitten Tanskan eduksi huomattava, 15 000 euron luokkaa, Saharinen perustelea ostostaan.

Sikaa säkissä Saharinen ei ostanut, vaan kävi Tanskassa katsomassa potentiaalista työkaluaan. Auto osoittautui soivaksi peliksi, joten hän toi sen ajamalla Suomeen. Norjassa elämänsä alkutaipaleen taittanut sorapuolikas oli sen sijaan jo ostohetkellä Suomen kilvissä.

- Norjassa sillä oli ollut huoltosopimus. Sain Norjan Volvolta täydellisen huoltohistorian.

Tuontityökaluista kiuruvetisellä on paljon hyviä kokemuksia. Esimerkiksi taannoin ostamansa Noteboomin lavetin Saharinen toi Hollannista.

- Se oli minulla 10 vuotta, ennen kuin myin sen eteenpäin. Sinä aikana sen arvo ei ollut laskenut ollenkaan. Nooteboomin lavetit ovat lujia ja merkki on arvostettu.

Viron tuliaisina Suomeen tuli puolestaan Kingin lavetti. Lisäksi Saharinen on tuonut tuttavilleen Euroopasta ja Baltian maista työkoneita ja muuta kalustoa.

- Virolaiset ovat ahkeria ja tunnollisia työmiehiä, Arto Saharinen sanoo.

REMPAT TEE-SE-ITSE-HALLISSA Saharisen yrityksen toimenkuvaan kuuluu sivujuonteena myös ulkomaanliikenne lähinnä Baltian maihin. Silloin perässä on kalustoarsenaaliin kuuluva kapelliperävaunu. Kyydissä kulkee mitä milloinkin, pillareista fillareihin. Baltian maissa käydessä Saharinen tuo omaan käyttöön myös varaosia ja renkaita. Kaupantekoa helpottaa se, että kaupan teko sujuu ilman tulkkia savon sekä viron kielellä.

- Esimerkiksi uuden Volvon jarrusatulan, mikä täällä maksaa 900-1300 euron hujakoilla, saa Virosta 250-350 eurolla ja on aivan saman merkinen kuin Suomen markkinoilla. Alvin saa vähentää täällä normaalisti, koska Suomella ja Virolla on keskinäinen verotussopimus, Saharinen kertoo.

Huoltojen ja remonttien teossa isona apuna on ollut lisälmen rekkapiste, jossa Saharinen kehaisee olevan mukava ja osaava henkilökunta. Pääsääntöisesti remontit tehdään kuitenkin omatoimisesti oman katon alla.

- Saan omalla tietokoneella katsottua myös vikadiagnoosit. Ohjelma oli aika kallis, mutta hankkii hintansa. Vaikka eihän Volvoissa vikoja ole. Sen kun käyttää vain leimalla ja joskus muistaa vähän öljyjä vaihdella, Saharinen virnistää.

Otapa tuosta taas selvä. Vaan uskotaan ja hakataan kommentti kiveen, kun niin sanotaan.

Lavettia vetävän puolikkaan ja viisiakselisen soran ajossa olevan Volvon lisäksi pihassa on sorapuolikas. Myös sillä siirretään isänmaata paikasta toiseen.

- Se on hyvä ja tehokas lyhyillä matkoilla. Saa paljon kantavuutta ja käyttövoimaverokin on pienempi. Kesällä ollaan paljon asfaltinajossa ympäri Suomea. Niissä ajoissa tykätään puolikkaista. Sitä paitsi puolikkaaseen on helpompi löytää kuskeja kuin kasettiautoihin. Ajohommat eivät enää nuoria paljoa kiinnosta, Saharinen perustelee.

ELÄMÄN ESTRADEILLA

Koska ihminen ei elä pelkästä leivästä, työn vastapainona on hyvä olla jokin harrastus. Saharisella se on näytteleminen.

- Naapurissa asuva
Remeksen Erkki

houkutteli näyttelijäksi Kiuruveden maalaiskaupunginteatteriin. Nyt olen ollut mukana kolmessa näytelmässä, Saharinen kertoo.

Rooli tulevassa näytelmässä oli kuitenkin hylättävä. Kesällä soranajo lisääntyy ja asfaltinajon perässä on reissattava ympäri Suomea. Paikallisen kesäteatterin esiintymislavan sijasta Saharisen roolisuorituksia nähdään siis korkeintaan sora-auton lavalla. Vaan ei sosiaalinen supliikkimies kauaa halua harrastusta telakalla pitää.

- Voisihan sitä taas ensi talvena olla mukana jossakin farssissa. Elämähän on pelkkää teatteria, Arto Saharinen naurahtaa.

Teksti ja kuvat: Riitta Airaksinen

[TILAA AJOLINJA!](#)